

hviler, med alskens verdslig og unyttig Tant saasom Keglespil paa Gadejorden om Penge eller Spirituosadrikke, saa at det ofte sker, at Karlene beruse sig, skrigende og raabe som Dyr, hvorefter følger megen anden Uterlighed af den værste Slags. Slige Syn maa harme ethvert aandeligt frigjort Menneske, da man dog skulde synes, at de maatte have noget højere at tænke paa og stræbe efter, besynderligt i denne Tid, hvor Frihedsbavnen er tændt over Landet for at samle alle til Kamp for Folkets Frihed og Ret. Her i vor Egn ser man, takket være vore gode Lærere og Ledere, ikke mere af den Slags, som er et fribaaret Folk uværdigt. Men i mange andre Sogne gaa endnu slige Ting i Svang, og derfor sender jeg dette Opraab til Ungdommen, at vi ogsaa paa dette Punkt ville slutte os sammen og kæmpe for Aandens Sejr over Trældoms Mørke, saa vi kunne synge med Digteren:

at alle livsaligt skal føres
til Lysets og Herligheds Stad.

Vejlby Præstegaard. I Marts 1885.

Ærbødigst

N. NIELSEN DAMGAARD.